

Obecność, która daje nadzieję

– Słowo Delegata KEP ds. ochrony dzieci i młodzieży przed Dniem modlitwy
i solidarności z Osobami Skrzywdzonymi wykorzystaniem seksualnym
(20 lutego 2026 r.)

Przemoc seksualna zostawia jedną z najgłębszych ran, jaką może nosić człowiek. Zewnętrznie bywa niewidoczna, ale potrafi boleć latami. Wiele osób skrzywdzonych milczy – z lęku, wstydu, przekonania, że nikt nie zrozumie albo dlatego, że nigdy nie spotkały kogoś, kto byłby naprawdę gotów ich wysłuchać lub komu mogłyby zaufać. Dzień modlitwy i solidarności jest po to, by zatrzymać się przy osobach skrzywdzonych i powiedzieć każdej z nich: nie jesteś sama, nie jesteś sam.

Chcemy, by Zranieni mogli poczuć, że ich bolesne doświadczenie nie jest ignorowane i że mają w nas wsparcie, nawet jeśli nigdy o nim nie opowiedzieli. Nikt nie ma prawa zmuszać ich do ujawnienia swojej historii. Każda z osób skrzywdzonych ma własny czas i własną drogę procesu zdrowienia. Dlatego w tym dniu nie prosimy osób skrzywdzonych o świadectwa, ale chcemy być obecni przy nich – cicho, delikatnie, z szacunkiem dla subtelnych granic, których nikt nie powinien przekraczać. Nasza życzliwa obecność może być pierwszym sygnałem nadziei, że w Kościele są dziś miejsca i osoby, którym można zaufać i że pomoc nie jest tylko obietnicą, lecz realną możliwością.

Ten dzień jest ważny także dlatego, że przemoc seksualna nie dotyczy wyłącznie Kościoła. Dotyka rodzin, szkół, grup młodzieżowych, różnych środowisk. Jest problemem społecznym, a dramaty wielu osób rozgrywają się po cichu, często tuż obok nas. Wciąż brakuje nam wiedzy i świadomości, a także języka, który pozwoliłby o tym mówić bez oceniania, bez sensacji i bez lęku. Potrzebujemy uczyć się jak reagować, jak słuchać i towarzyszyć osobom zranionym w sposób, który nie powiększa ich cierpienia. Milczenie wobec przemocy może ranić bardziej niż nieporadne słowa. Dlatego ten dzień jest wezwaniem kierowanym do całego społeczeństwa, aby uczyć się widzieć tych, którzy cierpią i okazać wsparcie każdej osobie skrzywdzonej.

Modlitwa tego dnia nie jest próbą ucieczki od odpowiedzialności ani tanim pocieszeniem. Jest sposobem stanięcia obok człowieka, który niesie swój ból w samotności, a także wyrażenia gotowości, by nieść go razem z nim, choćby tylko w ciszy. Jest wyrazem bliskości tam, gdzie słowa zawodzą. Pragniemy, by solidarność stawała się wyrazem naszego działania – codziennego, konsekwentnego i

odpowiedzialnego. Troską, która nie kończy się na deklaracjach, lecz otwiera przestrzeń do rozmowy, wsparcia i towarzyszenia.

Dzień modlitwy i solidarności jest dla nas wszystkich zaproszeniem do uczenia się coraz większej wrażliwości na cierpienie osób, które żyją pośród nas. Czas wspólnej modlitwy przy Chrystusie ukrzyżowanym, w którego ranach jest nasze uzdrowienie, może nam w tym bardzo pomóc. Dlatego zachęcamy wspólnoty Kościoła oraz wszystkich ludzi dobrej woli do uczestnictwa w tym Dniu modlitwy i solidarności z Osobami Skrzywdzonymi, do włączenia się w inicjatywy modlitewne i edukacyjne. Materiały duszpasterskie dostępne są na stronie wspolnotazezranionymi.pl. Wkrótce pojawią się tam również informacje o głównych wydarzeniach przygotowanych lokalnie na terenie danej diecezji przez osoby zaangażowane w systemie ochrony w diecezjach oraz zakonach męskich i żeńskich.

Bądźmy razem w modlitwie, wrażliwości i trosce o Osoby Skrzywdzone. Niech nasza obecność przynosi im nadzieję.

+ Wojciech Polak

Arcybiskup Metropolita Gnieźnieński, Prymas Polski

Delegat Konferencji Episkopatu Polski

ds. ochrony dzieci i młodzieży